

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 11

*Матеріали Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Правова держава: досвід, можливості,
механізми формування в сучасній Україні”,
м. Київ, МАУП, 24 квітня 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 5 від 28.05.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 11: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Правова держава: досвід, можливості, механізми формування в сучасній Україні”, м. Київ, 24 квіт. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 362 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

Шконда В. В. Правова культура як детермінанта правової держави	7	Вакуліч Т. М. Ціннісний потенціал сім'ї як фактор національної безпеки	56
Шилов Ю. О. Генезис права й держави у світлі історії православної державності слов'ян.....	10	Вакуліч Т. М., Карачевська О. Л. Віктимність жінки як прояв залежної поведінки.....	63
Підпалій В. Л. Актуальні проблеми філософії права ..	13	Выровой В. И. Духовність в контексті соціального управління	66
Пригунов П. Я. Основні напрями та механізми реформування правоохоронних органів України	16	Головченко В. В. Критерії розмежування правових актів за ознаками їх нормативності.....	70
Юлдашев А. Х. Концепція реформування местної влади.....	19	Головченко В. В., Головченко О. В. Медична етика як потенційне джерело права.....	75
Заросило В. О. Щодо зміни системи охорони громадського порядку та громадської безпеки в Україні	27	Гольцов А. Г. Сучасний світовий порядок: міжнародно-правові проблеми забезпечення.....	80
Недюха М. П. Корупція як соціально-правова категорія.....	34	Колпаков В. М. Самоменеджмент як фактор формування управлінської еліти.....	84
Калашнікова Л. Є., Лисак Х. Є., Рильцев Є. В. Психосоціальні основи людини свідомої.....	39	Комаров В. А. Соціальна справедливість і пенсійне забезпечення в Україні	89
Александров Ю. В. Щодо інституту індивідуальної амністії.....	43	Костенко І. В. Особливості використання персональних даних в процесі інформаційно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів	94
Алієва-Барановська В. М. Проблеми нормативно-правового регулювання ЗЕД суб'єктів господарювання в умовах трансформаційних перетворень	45	Костенко І. В., Лужецький Р. Л. Проблеми насильства в сім'ї і заходи протидії такому насильству дільничним інспектором міліції	96
Бандурка А. С. Кібербулінг – новітня загроза інформаційній безпеці особи	49	Костюк Т. О. Формування державного апарату України в умовах становлення правової держави	99
Бірдул Л. В. Нормативно-правова база управління персоналом	52		

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В ПРОЦЕСІ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Становлення і розвиток української державності, вип. 11, с. 94–95

На сьогодні держава перебуває на етапі формування сучасного суспільства, тобто суспільства нового типу, яке ми можемо визначити як інформаційне. В умовах швидкого прогресивного суспільного розвитку інформаційних технологій значно розширюється доступ громадян до певних відомостей та видів інформації. Збільшується також обсяг так званої приватної інформації, тобто такої, яка містить дані про фізичних осіб. Така інформація є значною і важливою для підприємницької, політичної і соціальної сфер, а також для правоохоронної діяльності. В практичних підрозділах правоохоронних органів України, а саме підрозділах органів внутрішніх справ, відомості та інформація щодо персональних даних про особу постійно накопичується з року в рік.

В Конституції України зазначається, що без згоди особи не дозволяється збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації, але законодавство України передбачає використання приватної інформації про особу у випадках, визначених законом, і тільки в інте-

ресах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини [1].

Необхідно зазначити, що до такої інформації в діяльності правоохоронних органів належать приватні дані про осіб, які вчинили правопорушення, притягалися до відповідальності, отримували паспорти, та інша інформація. Для органів внутрішніх справ України вищезазначена інформація необхідна, адже вона певною мірою дає можливість запобігати та протидіяти правопорушенням, виявляти потенційних правопорушників та проводити з ними профілактичні бесіди, оцінювати схильність тих чи інших осіб до вчинення неправомірних дій — як індивідуальних, так і групових, наприклад, при проведенні масових заходів, та інші аспекти.

Отже, життя кожної людини складається з двох сфер — особистої і суспільної. Особисте життя людини охороняється законодавством як національним, так і міжнародним. Наприклад, у Загальній декларації прав людини визначено, що ніхто не може зазнавати довільного втручання в його особисте і сімейне життя,

довільного посягання на недоторканість його житла, таємниці його кореспонденції або його честь та репутацію [2].

Недоторканість особистого життя особи означає заборону державі та її органам втручатися в особисте життя громадян. Разом з тим, працівниками міліції неодноразово проводяться перевірки щодо тих чи інших аспектів перебування громадян у певному місці в певний час з метою з'ясування їх причетності до вчинення правопорушень, вивчаються особисті характеристики з метою виявлення схильності їх до вчинення правопорушень та проводяться інші дії.

Таким чином, можемо стверджувати, що працівники міліції постійно порушують право громадян на особисте життя, виявляють інформацію, яка є таємною і яку громадяни не

хочуть самостійно оприлюднювати. У зв'язку з цим необхідно створити оптимальне законодавство України відповідно до сучасної демократичної держави, що насамперед не буде порушувати та обмежувати права громадян України і накопичувати, розповсюджувати приватні дані без їх відома.

Література

1. *Конституція* України від 28.06.1996 // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. *Загальна* декларація прав людини // Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій / Упоряд. Т. А. Яблонської. — К.: Сфера, 1999. — 342 с.
3. *Закон* України “Про інформацію” від 02.10.1992 р. // ВВР України. — 1992. — № 48. — Ст. 650.